

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LV. Declaratur, quæ fuerit mens Pontificis in Constitutionibus super Jejuniis
editis. 12. Maji.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

serenum reperiat, & cum assistentia alterius Presbyteri, seu Diaconi, fiat, ita ut periculum effusionis sanguinis in dicta celebratione minime adsit, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Data die 28. Apr. 1742.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxviii. Aprilis MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

LIII. Pro Institutione Apostolicae Missionis in Regno Batgao in magno Thibet.

Illustri, ac Potentissimo Regi Batgao.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Illustris, & Potentissime Rex, salutem, & Lumen Divinae gratiae.

Desiderium Regis habendi Missionarios.

A DILECTO Filio Vito Recinetenfi Ordinis S. Francisci Capuccinorum faustus nuntius ad Nos pervenit, optare Celsitudinem Tuam, ut aliquot ex ea Religiosa Familia isthuc ire, & in Regno tuo commorari jubeamus, qui Populos imperio tuo subiectos Christianam fidem edoceant, dirigantque in viam salutis aeternae, quae una à sapiente viro quaerenda est, & haberi in desiderio debet. Hinc enimvero cognovimus, Celsitudinem Tuam prudentissimi ingenii vi pollere, consiliique sagacitate. Cum enim Civium tuorum felicitas expetenda Tibi sit, maximeque curandum, ut eos tuae penitus voluntati obnoxios habeas, promptaque obedientia morigeros, aliam nullam in toto Orbe Terrarum Religionem invenies, quae Regibus eorumque Magistratibus majori severitate parere jubeat, quae implacabile magis bellum indicat vitis omnibus, unde humana Societas, velut pestifero veneno imbuta, quam maxime labefactatur. Huc siquidem spectant tradita Nobis à Supremo Caeli Terraeque Domino Nostrae Sanctissimae Religionis auctore, agenda vitae praecepta, servata utique diligenter.

Quod à Pontifice commendatur, exposita Christianae Disciplinae praesentia.

Missionis institutio conceditur.

Itaque pro Nostra in universum genus hominum caritate, pro tuaque in Missionarios Nostros benevolentia, libenter mandavimus, ut aliquot ex eodem Capuccinorum cœtu statim ad Vos iter arripiant, ferantque in vestras Orientis partes Divinae scientiae lumen, ac sternant Tuae Genti facilem munitamque viam ad Cœlestem Patriam, & ad gaudium sempiternum. Utinam verò ipse, qui Regio assensu permissis Missionariis Nostri, una commotis caritate, in id suo labore, sua pecunia, tantoque per Maris Terraeque immensa spatia vitae suae discrimine, sedulam navare operam, exemplo praere velis subdita Tibi Genti docilitatem. Nihil profectò Nobis jucundius, Tibi salubrius evenire posset. In huiusmodi spem Nos adducit data tuis literis fides, eosdem Missionarios Regiae auctoritatis praesidio sultum iri, & liberum fore, per tuum Regnum Christianam doctrinam palam praedicare, eamque amplecti nullo impedimento. Qua de re amplissimas Celsitudini Tuae agimus gratias, Deumque idcirco bonorum omnium Auctorem assiduo studio sollicite obsecrabimus, ut Tibi suo Numine propitius adsit, Teque omni cumulet prosperitate.

Et Regis Patrocinio commendatur.

Dat. die 1. Maji 1742.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die prima Maji anni MDCCXLII, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. Vincentius Luccheseinus.

Pro Missionis Apostolicae Fundatione in Regno Birtia in magno Thibet.

LIV.

Illustri, ac Potentissimo Regi Birtia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Illustris, & Potentissime Rex, salutem & Lumen Divinae gratiae.

LITERAE Celsitudinis Tuae, quas Dilectus Filius Vitus Recinetenfis e Sacro Franciscanorum Capuccinorum Ordine representandas Nobis curavit, mirifice exhilararunt animum nostrum, eumque Tibi summo opere obstrinxerunt. Dum enim postulas erudiri in Christiana Doctrina populos imperio tuo subiectos, atque idcirco apud Vos sub Regia protectione diversari Missionarios Capuccinos, ingenti Nos laetitia affecisti, quippe quibus, pro commissa humilitati nostrae Supremae Ecclesiae potestate, quam maxime cordi est, universum hominum genus aeternam consequi felicitatem; nec alter fieri possit, quam si Evangelica veritate imbuatur. Qua de re maximas Celsitudini Tuae gratias agimus, precamurque Deum Optimum Maximum, ut apertus abs Te ad Civis tuos ejusdem percipiendae veritatis aditus amplissimam Tibi tuoque Regno felicitatem afferat, eamque in primis, ut veritas ipsa pateat oculis sagacissimi animi tui. Nam intelliges, id unum sternere Tibi posse viam ad aeternam salutem, & nihil ad retinendos in imperio suaviter populos, & ad vitiorum illecebras expellendas magis conducere, ac Sacrosanciam Religionem Nostram, cujus inter praecipua praecepta illud est, ut Regibus, & Magistratibus eximio studio obediri debeat, & profusus pura mente, atque inviolatis naturae legibus vivendum sit, unde pax publica, quies, & honestum otium exurgit.

Missionis institutio a Rege per Litteras expetita.

Christianae Legis praesentia.

Conceditur Missionis fundatio, eaque Regi commendatur.

Quod ut per tuam Ditionem feliciter eveniat, iussimus isthuc, ut rogas, degere aliquos Capuccinos Missionarios; ac Te auctore, tuoque Regio praesidio, in opus istud gravissimum omnes curas cogitationesque intendere. Nec dubitamus quin Celsitudo Tua ope, ac patrocinio foveat ipsorum labores, qui nullo rerum humanarum premio, sed una ardentissima erga Vos caritate, immensa propemodum terra marisque spatia emensi isthuc Evangelii Litem diffundere susceperunt. Haec autem ut & Celsitudini Tuae fulgeat, & omni cumuleris prosperitate, vehementer cupimus atque ominamur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die prima Maji 1742. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. die 1. Maji 1742.

J. Vincentius Luccheseinus.

Declaratur quae fuerit mens Pontificis in Constitutionibus super Jejunio editis.

L V.

Venerabili Fratri, Andreae Archiepiscopo Valentiae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

COGNOVIMUS in Fraternitatis Tuae literis inveteratum Hispanae pietatis morem, cui semper solemne, & proprium fuit, explicandum proponere Apostolicae Sedi, quicquid obscuritatis ejus decreta habere videantur. Laudavimus autem Pastoralem sollicitudinem, qua sedare voluisti obortam inter aliquos

Recurfus Archiepiscopi ad Summum Pontificem.

Qui quæstionem in abstracto definire non intendit.

Sed præscribere legem concedendæ dispensationis.

Dat. die 12. Maji 1742.

aliquos tuæ Diocesis disputationem de sensu literarum Nostrarum, quibus quo pacto Ecclesiastici jejunii lex observanda; aut solvenda sit; constituimus. Respondemus igitur postulato tuo; Nos in iisdem literis definiendum non suscepisse, an qui Ecclesiastica auctoritate ab jejuniis excusantur, non solum vetitis cibis uti; sed jusse pariter vespertina abstinentiæ fines egredi queant. Præcipimus autem Episcopis, eorumque Delegatis, ut nemini vescendi carnibus aliiisque Cibis vetitis veniam tribuant, nisi, sub gravi, imperata simul unica comestitionis norma. Ita universale istud præceptum pro tua spectatissima vigilantia Gregi tuo indicendum jubeto. Interea Fraternalitati Tuæ, haud ignari, qua ipse excellas religione, virtute, atque in Nos Romanamque Sedem eximia observantia, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xii. Maji MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. Vincentius Lucchesinus.

LVI.

Spicarum Collectio, post absolutam Messem, Pauperibus permittenda.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Ditionis Ecclesiasticæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pauperum querelæ ad Pontificem præsentem delatæ.

ACERBI planè doloris argumentum paterno cordi nostro præbuerunt clamores Pauperum, quos mense Junio superioris anni molestè accepimus, cum ad Arcem nostram Gandulphi secedentes, quæsitâ ad valetudinem saluberrimi aëris amœnitate, ad proxima eidem Arci loca diverteremus. Multorum siquidem vocibus, ac lacrymis proposita Nobis est querela contra Agrorum Dominos, qui oculos suos in terram declinantes, pio, & antiquo immutato more Pauperes, Messè jam absolutâ, Spicas colligere non patiuntur: sed illas, vel Agrorum Conductoribus aucto censu colligendas, vel gregibus animalium vorandas relinquunt, in proprium traducentes compendium piè sanctæque instituta misericordiæ præsidia. Hujusmodi querelas nostris quotidie obstrepentes auribus confirmarunt supplices Egenorum libelli, eum in finem Nobis exhibiti, ut antiqua colligendarum Spicarum libertas, non sine injuriâ sublata, auctoritate nostra in commune solatium restitueretur.

Eadem aliorum relationibus confirmantur.

§. 1. Verùm etsi hujusmodi licentia, ultra domini jura fortasse provecta, plurimum Nos commoveret, nulloque pacto ferendam esse intelligeremus, apertis Sacrarum Literarum testimoniis; Nihilominus magni momenti negotium in aliud tempus duximus rejiciendum, ut in eo absolvendo Sacra Scriptura Interpretes, qui tunc Nobis deerant, facem præferrent, totâque lege, ut ajunt, perspectâ consultius aliquid deliberare possemus. Id verò longè fuit opportunum, tum quia tantum Nobis oculi, ac quietis in summa temporum difficultate postea datum est, quantum ad rem sedulo investigandam necesse fuit: Tum quia interea perpeximus, hujusmodi abusum irrepsisse in alia Ecclesiastica Ditionis loca magno detrimento Pauperum, qui causam suam prece, & lacrymis apud Nos tuentur.

Sacra Scriptura loci pro pauperibus.

§. 2. Taçti igitur intimo charitatis sensu, eò alacriores calamo manus nunc admovemus, quò clariùs, & luculentius constat Agrorum Domi-

nos ad exercendam hanc in Pauperes liberalitatem Dei ipsius oraculo edoceri. Probè enim nostis, Venerabiles Fratres, scriptum *Leviti cap. 19. : Cum messueris segetes Terræ tuæ, non tondebis usque ad solum superficiem Terræ, nec remanentes Spicas colliges: Neque in Vineâ tuâ racemos, & grana decidentia congregabis, sed Pauperibus, & Peregrinis carpèda dimittes; Ego Dominus Deus vester: Et rursus Deuteronomii cap. 24. Quando messueris segetem in Agro tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non reverteris, ut tollas illum, sed Advenam, & Pupillum, & Viduam auferre patieris, ut benedicat Tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. Si fruges collegeris olivarum, quidquid remanserit in arboribus, non reverteris ut colligas, sed relinques Advenæ, Pupillo, ac Viduæ. Si vindemiaveris Vineam tuam, non colliges remanentes racemos, sed cedent in usum Advenæ, Pupilli, ac Viduæ.*

§. 3. Illud etiam accedit, quod in libro *Ruth cap. 2.* legimus, eam Socru suæ Noëmi dixisse: *Vadam in Agrum, & colligam Spicas, quo fugerint manus metentium, ubicumque clementis in me Patrisfamilias reperero gratiam; Et paulò post in Agrum Booz ingressam, Spicas collegisse, ut sacra testantur Litera: Abiit itaque, & colligebat Spicas, post terga metentium: Cum verò percunctanti Booz, quam illa esset Mulier, Moabitidem esse responderetur; nec deessent qui testarentur, illam a primo mane ad eam usque horam spicas collegisse: Audi (inquit) Filia, ne vadas in alterum Agrum ad colligendum, nec recede ab hoc loco; sed jungere Puellis meis, & ubi messuerint, sequere: Mandavi enim Pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: Præterea tantum pii Viri animus à contumeliis abfuit, ut eam non colligere tantum relictas, sed & integras spicas metere passus sit, jubens ea de causâ Messoribus: Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis eam: Quare cum sese domum Ruth recepisset, tantamque frumenti copiam Socru suæ ostendisset acceptam; illa memori ac grato animo, collectas fruges Datori censuit referendas, inquiens: Sit benedictus qui miserus est tui.*

Exemplum ex Libro Ruth.

§. 4. Longâ Nobis oratione uti necesse esset, si Sacrorum Interpretum, si Juris quoque Consultorum sententias eâ de re afferre vellemus; ipsis diù, multumque perquirentibus, an veteri lege cessante, permittendarum Spicarum præceptum obsoleverit: An charitatis officiosæ monitum, vel potius justitiæ exigentis imperium fuerit. Si enim ex præcepto Divinæ Legis proflueret hac pietas in Pauperes exercenda: quæsito veluti ex præcepto jure Mulier in Agro Booz decedentes Spicas sibi vindicasset, nec ad eas obtinendas cautè inita fuissent prudentiæ, & artis ingeniosa consilia.

Interpretum, & Doctorum opiniones variz.

§. 5. His consultò omisiss, in id potissimum collimant nostra Apostolicæ sollicitudinis partes, ut Agrorum Domini tanto commoti exemplo, nostrisque vocibus incens, Pauperes exiguâ hac ope fraudari non patiantur. Meminerint, non humano labore, sed singulari Dei beneficio, qui dat escam in tempore, uberes terræ fructus comparari, & copioso veluti fenore augeri quidquid in Pauperes piè erogatur. Quod quidem, cum sæpè in Sacris Pagina cautum sit, tum maxime pollicetur Deus in Deuteronomio Spicas Pauperibus ultro largientibus, in iis verbis: *Ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum.*

Pontifex hortatur agrorum Dominos ad misericordiam in pauperes.

§. 6. Injuncto tamen Apostolico muneris deesse videremur, nisi nostra etiam studia, & officia ad Vos converteremus, Venerabiles Fratres, quibus solemne semper fuit, causam Pauperum, quæ Causa Dei est, omni ope, & conatu tueri. Ideoque majori quo possumus paternæ

Et horum causam commendat Episcopi.

charitatis